

**АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ЮНАЧНИЯТ ЗАЕК И
ВЪЛЧИЦАТА
ЛАТВИЙСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Старата вълчица имаше дом в гората. В хралупата на един грохнал от годините дъб тя си беше наредила стаичка, постлана с мъх.

Върху мъха се излежаваха три зъбати вълчета. Те се боричкаха, хапеха се и от време на време поглеждаха през прозорчето да видят иде ли майка им. От сутрин до вечер старата вълчица бродеше из гората и се въртеше покрай овчарските кошари да хване нещичко, а вълчетата си оставяше сами-самички.

Веднъж покрай вълчата хралупа мина нашият дългоух приятел Янко Горски и надникна през прозорчето.

Той беше заек като другите зайци, но се гордееше много с дългите си уши. Като надникна през прозорчето на хралупата, Янко се провикна:

— Хей, вълчета! Вълчета! Тука ли е вашата майка?

— Няма я! — отговориха в хор вълчетата. — Отиде на лов!

— Много жалко, че не я заварих, защото бях намислил да ѝ дръпна един такъв пердах, че да ме запомни, додето е жива! — поклати дългите си уши Янко и отмина.

Вечерта вълчетата разказаха на майка си: тъй и тъй. Вълчицата им поръча:

— Ако се мерне пак, вие му кажете: бъди юнак, но по-далеко стой! Гледай да не попаднеш в мамините лапи!

На другия ден, тъкмо когато вълчицата се спусна към овчарските кошари, Янко пак пристигна. Почука на прозорчето:

— Хей, зверчета, тука ли е майка ви?

— Няма я! — отвърнаха вълчетата. — Защо ти е?

— Сърбят ме лапите. Искам да ѝ дръпна един такъв бой, че да ме запомни, додето е жива!

И Янко тъй страшно размаха ушите си, че вълчетата примряха от ужас и се свиха в дъното на хралупата.

Вечерта те пак разказаха всичко на майка си. Вълчицата се ядоса много и реши на другия ден да не ходи за плячка, а да се скрие в хралупата и да дочака Янко Дългоухия.

Щом стана видело и гората се пробуди, ето го пак нашият Янко — подскок-подскок! — пристига, наднича през прозорчето и се провиква:

— Вълчета-зверчета, вкъщи ли е майка ви?

— Вкъщи е! Вкъщи е! — закрепяха вълчетата. — Ей сега ще те разкъса на парчета.

Додето Янко изрече: „Бягайте, крака, да бягаме!“ — вълчицата изскокна от хралупата и се втурна подире му. Горкият Зайо, къде да се скрие? Вълчицата ей сега ще го настигне! Не щеш ли, пред него се изпречиха две дървета, така сраснали, че помежду им беше останало само една педя празно място. Янко се блъсна и с голяма мъка се провря между дърветата. Вълчицата налетя след него, но се заклеци здравата и там остана. Тогава Янко Горски грабна един сух откършен клон и почна да налага вълчицата по гърба. Пердаши я, додето му отмаляха заешките лапи. По едно време вълчицата напрегна всичките свои сили, измъкна се от дърветата и пак насмете заека пред себе си. Янко хукна да бяга. Цели дървета прескачаше, но вълчицата тичаше по петите му. Ала ето че пред Янко се Ширна едно кално тинесто блато.

— То се видя, че вълчицата ще ме разкъса и ще ме изяде, но поне нека ме яде окалян — рече си той и — бух! — в блатото. Тъкмо се измъкна на другия бряг, и вълчицата пристигна запъхана. Погледна калния Янко, не го позна, защото ушите му бяха кльопнали от тинята надолу. Само го запита:

— Ти, кално животно, жаба ли си, или си воден плъх?

— Плъх съм! — отвърна Янко.

— Като е тъй, кажи ми, не е ли минавал тъдява един заек с дълги уши?

— Кой? Янко Горски ли? — попита калният заек. — Същият, дето ти наложи гърбеца, когато беше заклецена между две дървета?

— Ти откъде знаеш? — стъписа се вълчицата.

— Цялата гора знае! — извика Янко и захвана да се тресе от смях.

Вълчицата потъна в земята от срам, обърна се и право в дъбовата си хралупа. Скри се при вълчетата и вече не посмя да се покаже денем навън. Когато сегиз-тогиз минеше Янко Горски и се провикнеше отдалеч:

— Вълчета, у дома ли е майка ви? — самата вълчица му отговаряше с преправен глас.

— Няма я!

А Янко Горски размахваше заканително юмрука си пред прозорчето и отминаваше.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.